

Ristivetoa

Minä inhoan siivoamista. Järjestely ja paikkojen siistinä pitäminen on kyllä oma juttu, mutta imurointi, tiskaaminen tai moppaaminen saavat minussa aikaan aikamoisen tahtojen taistelun, kun erityisesti kevät- tai joulusiivouksen aika koittaa. Onneksi ollaan mieheni kanssa tehty sellainen järjestely, että meidän huushollissa hän tarttuu imuriin, minä kissankakkalapioon, joten siivoamisen ärsytystä ei omalle kohdalle enää nykypäivänä satu kuin muutamien hajanaisten epäsäännöllisyyksien muodossa.

Siivoamisessa on toisaalta ihana alusta aloittamisen tuntu: puhtaat lakanat, kiiltävät pöydät, tyhjä tiskiallas... Siivoamisen jälkeen saa aloittaa taas puhtaalta pöydältä sananparren kirjaimellisessa merkityksessä, kaikki tuoksuu raikkaalta ja tuntuu kevyemmältä. Jos vielä avaa parvekkeen ovet ja kaikki ikkunat, ihana ristivedon tuulahdus vie mukanaan ummehtuneen ja tunkkaisen sisäilman ja tuo tilalle keveää ja valoisaa ilmaa.

Me ihmiset suljetaan hyvin helposti meidän elämän ovet ja ikkunat varoen ristivetoa sekä tuuletusta. On helpompi pitää omat sotkut omana tietona ja kuin lakaista ne vain maton alle. Me emme omassa elämässä kovinkaan usein itse ja tiedostaen tartu imuriin ja moppiin saatikka saa aikaan kunnollista, siistiä jälkeä, vaan aina löytyy joku pölyhiukkanen tai sitkeä tahra, joille emme vain omassa voimassamme voi mitään. Silloin elämämme sotkuun saapuu maailman paras Siivoaja, joka ei vain tartu imuriin meidän puolestamme vaan myös poistaa tahrat, tiskaa, pyyhkii pölyt, tamppaa matot ja laittaa käyntiin sellaisen ristivedon, että sielussa asti tuntuu kevyemmältä ja valoisammalta. Eikä haittaa, vaikka joku Sanna ei jaksaisi ikinä tarttua imuriin tai moppiin itse, Siivoaja kyllä jaksaa.

Sanna Vähäkangas

vs. nuorisotyönohjaaja ja lähetys sihteeri

